

de două ori în septemana: Joi-a și
sâmbăta; era când va pretinde im-
plăți materialelor, va eși de trei săv
de patru ori în septemana.

Prețurile de prenumerațiune,

pentru Austria:
anul întregu 8 fl. v. a.
semestrat de anu 4 fl. v. a.
trimestru 2 fl. v. a.
pentru România și străinătate:
anul întregu 12 fl. v. a.
semestrat de anu 6 fl. v. a.

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toti dd. cores-
pundinti ai nostri, si de a dreptulu la Re-
dactiune Stationsgasse Nr. 1, unde
sunt a se adresa si corespondentiile, ce pri-
vescu Redactiunea, administratiunea si
expeditiunea; câte vor fi refrancate, nu se vor
primi, era cele anonime nu se vor publica

Pentru anușoare și alte comunicatiuni de
interes privat — se raspunde câte 7 cr.
pe linia; repetiriile se facu cu pretul so-
diata. Pretulu timbrului câte 50 cr. pen-
tru una data se antecipa.

Budapesta, in 24/12 dec. 1873.

Despre comisiunea mista, de 12 membri,
creata de catre ambele Sinede eparchiali,
la Aradu și Caransebesiu, pentru scopulu
de a delibera și a face propuneri într'unu
proiect formal, asupra locului și modului de a
construi fondurile bisericesti și școlari, co-
munele ambelor diocese, — tocmai ni sosese
la imbucurătoria din Temesiora, cumca
comisiunea domineca trecuta s'a intru-
tut acolo în completulu nru alu membriloru
și adesea din partea diecesei de Aradu, din
partea dd. protopopi Belasiu și Dragiciu, din
partea dd. Bonciu, Lazaru Ionescu, Dr. Va-
nias și Alesiu Popoviciu; din partea diecesei
de Caransebesiu, din cleru: dd. protopopi
Ioanovicu și Ioane Popoviciu, și din
partea dd. Ant. Mocioni, Babesiu, Ianculescu
și maiorulu A. Ioanovicu, și constituindu-se sub
presedintia dlui Ant. Mocioni cu dl. Iancu-
lescu ca notariu, printr'o activitate în sie-
dinta de trei zile, înainte și după mediadi,
și terminatu misiunea ieri ser'a.

Mai antaiu de toate s'a deliberatu și de-
cisa în unanimitate că: destinatele fonduri
bisericesti și școlari comune, (a căroru valoare
aproximativă se urca până la 450,000 fl. v. a.)
sunt precum sunt ele după natur'a compuseti-
unii destinatei lor comune, asiă ar fi să
se administreze în comun.

A doua decisiune principala — a semene
în unanimitate a fost: ca — administratiunea
să se medilocesca printr'o corporatiune
sau statutoria, sub numirea „Directiune” a
amborai fonduri.

A trei-a satorire fundamentala, decisa
în majoritate de 8 contra 4 voturi — a fostu:
ca anulul administratiunii să fie în Temes-

Conformu acestor enunțatiuni, apoi s'a
stabilatu modulu de administratiune, com-
puneru Directiunii și inspectiunea cu con-
trolla medilocita și nemedilocita.

Aci, adesea din punctulu de vedere alu
inspectiunii și controlului, s'a datu, pre cum
am amintit, ambiloru dd. Episcopi
la Aradu și Caransebesiu o activitate și in-
fluenta foarte mare, aprupe discretionaria, care
propunere deal intru inceputu multora s'a
aparatu pre mare, ba excesiva chiar: totusi
dupa destula lamurire ea a fost primita în
unanimitate, ca și o garantia eminentminte
necesaria pentru pasirea corecta intru admi-
nistrarea și manipularea averii comune.

Elaboratulu proiectu de Regulamentu se
a publicat la timpulul seu, adesea atunci, cându
se va fi impartitu tuturoru membriloru
modali spre studiare. —

Budapesta, in 22 dec. n. 1873.

(a) În fine după o șiovaire de mai multe
șaptamani ministeriulu ungurescu s'a
aripitu, — prin aceea, că ministrulu-
presedinte, dl. Szlavy a luat asupra-si
portfoiulu ministrului de finanțe; și
ministrulu de comerț, dl. Zichy a lu-
at asupra-si portfoiulu ministrului de
comunicatiune. În modulu acest'a măcar
în formalmente, dar — asiă, unguresce
— legalu și parlamentarminte, pe cătu-
ș-timpu țier'a are erasi în fruntea afa-
cerilor sale conducători.

Trecendu prin carpel'a mai susu
creata cabinetulu dlui Szlavy preste
școala, altulu este acum momentulu ce
ocupa spiritele, este adesea urmato-
riulu.

Sunt șapte ani de zile de cându
școlii magiari printr'o intemplantă s'eu ve-
lunt pusi în fruntea afacerilor țierii.
Cându au ajunsu ei la carma — cum am
amintit numai prin o intemplantă, au aflatu
mai în toate functiunile de stat atatu la
administratiune, cătu și la justitia omeni

de specialitate. Acest'a însă din moti-
vulu că erau creditate a sistemii abso-
lutistice și mare parte nemti, au fost pre-
rondu-pre rondu delaturati și înlocuți
prin magiari — preste totu însă omeni
și fora nici o cunoștință de posturile în
cari se denumira, dar și fara de zelulu
necesaru de a-si însuși atari cunoștințe.
Sub atari impregiurări dnii magiari au
orbecatu șapte ani, platindu scumpu o
administratiune și o justitia rea și adu-
cendu chiar în modulu acest'a țier'a la
marginea unei totale ruine pe terenulu
materiale și spirituale.

În decursulu votării bugetulu, ur-
mate în septemana trecuta, se convinse-
ra ștepanii dilei, că cu o astfelu de ma-
nipulatiune și cu o astfelu pe politica nu
mai merge; dreptu aceea camer'a repre-
sentantiloru Ungariei decise în șiedintia
sa de ieri a emite, din sinulu seu o comi-
siune de 21 de membrii, carea să lucre
unu programu pentru regimu — are-
tandu-i calea, pre carea să proceda în
viitoriu în politic'a sa interna; — adesea
felulu de imbunătățire seu reformare a
sistemii interne.

De totu caracteristicu este, cum
am amintit, ștepanitori la acesta ocașione ni
manifestara pre fația și fora tota șiel'a
nabilitatea noastră, a natiunalitatiloru nema-
giare, a majorității țierii. În comisiunea
de 21 nu alăsera nici măcar pre unulu
dintre deputatii natiionali, nici măcar pre
unu deakistu!

Ce alt'a va să dica acest'a, de cătu:
că dd. magiari nu reconosc cumca gre-
șielele în administratiunea țierii ar atin-
ge și caus'a natiunalitatiloru, — seu că
și natiionali ar avé interesu de a deli-
bera asupra binelui țierii!

Multe sunt combinatiunile, ce se
facu acum fația de rezultatele ce pôte să le
aiba lucrulu acestei comisiune. Unii pri-
vescu în acesta comisiune unu votu de
blamu pentru regimu, pentru trecutulu lui
eluc din toate părțile, condamnatu, alții vedu
intrens'a celu mai salutaru medilocu de
a sprigini actualulu guvernulu în actiunea
sa, alții erasi modulu, prin care diferitele
partite — potu ajunge la o coalitiune și
prin acest'a la formarea unui cabinetu
poternicu.

Noa însă nu ni se pare a fi nici
un'a din aceste combinatiuni nimerita,
— di n contra noi pre bas'a esperiintiei
de șapte ani privimui și în faptul ale-
gerei acestei comisiuni o orbecare a Ca-
merii în vanu. Dnii magiari în timpul
de șapte ani de la inaugurarea dualis-
mului atâtea greșiele au comis în con-
ducerea afacerilor statulu, încatu acum
se recere unu timpu duplu pentru ca să
se pôte aduce aceste afaceri la unu
punctu de manecare dreptu. Er decadi-
ntia financiaru statulu a mersu atatu
de departe, încatu cu ocașionea impru-
mutulu din urma s'a încercatu și ulti-
mulu refugiu, luandu-se adesea bani im-
prumutu cu interesu mari numai pre
bas'a garantiei demeneloru statulu.

Va recomanda — de securu — ace-
sta comisiune guvernulu crutiare în toate
reducerea cătu numai se pôte în toate
erogatiunile statulu, reducerea nume-
rului celui mare alu amplotiloru. Care
va fi însă guvernulu acelu, carele să le
pôte duce acestea în deplinire? — este
greu a pricepe! Pare-ni-se că, după sis-
tem'a în augurata și urmata de dnii ma-
giarii până în diu'a deastadi — unu atare
nu va poté esista nici odata. Pentru a se
poté sustiené la putere unu guvernulu, ca-
rele voiescu a contopi majoritatea locui-

toriloru nemagiari din țiera în magiari,
și trebuiescu bani, — multi bani.

A schimbă sistem'a și a lasă cale li-
bera de dezvoltare tuturoru natiunalita-
țiloru locuitoru în Ungaria, și în modulu
acest'a a chiamă în ajutoriu elemente
sanatose, cari astadi traiescu retrase, —
ba cum se sprimase o data ministrulu —
presedinte Szlavy — elemente, care as-
cēpta numai de a-si areta la ocașione
nemulțamirea fația de magiari, — acest'a
nu o face unguru — de orice partita
ar fi elu — odata cu capulu.

Nu va avé deci nici unu rezultatu
nici lucrulu acestei comisiuni. Dar las'
că lumea va vedé și se convinge des-
pre acest'a mai tardiu.

Investiamentulu publicu în Italia.

Legea de investiamentu din 1859 (era pentru
provinciile neapolitane din 1861) a introdusu
și în Italia instructiunea obligatoriă pentru
copiile de 6-12 ani. Eră cu adeveratu lipsa de
acesta obligare, mai alesu în Italia de medi-
locu și de mediadi, în țierile ce fusesera su-
puse despotismulu și absolutismulu, pentru
că în acestea, dintre una sută de italieni, nu-
mai 26 de insi seiu carte. De curundu, mi-
nisteriulu de resbelu veni într'ajutoriuulu
ministeriulu de investiamentu, și adesea: ser-
vitiulu activu în armata, pentru Italia in-
trăga, e satoritu la 4 ani. În acestu timpu,
suboficirii au să invetie pe gregari cetire și
scriere. Dacă după trei ani de servitiu, gre-
gariulu se pôte supune, cu bunu rezultatu,
unui examinu din științele elementarie,
atunci pentru anulu alu 4. capeta concediu;
la din contra, are să mai servesca până va
corespunde examinelui. Acesta dispusetiune
a ministeriulu de resbelu este cu atatu mai
salutaria, cu cătu până acuma ministeriulu
de investiamentu nu a fostu în stare a im-
plini toate recerintiele investiamentulu. În
nobilea emulatiune a școliloru, ce ni s'a pre-
sentatu în espusetiunea de Viena, Italia nu
avea partea ce i se cuvinea. Acest'a nu ne su-
prinde, dacă luamu în consideratiune, că ce
putiene progrese a potutu face până acum
investiamentulu publicu în Italia. Mergandu
pe stratele de Neapole, vedi ici colia câte o
inscriptiune: „Scuola municipale.” Ast'a
este ce noi numim școala elementara. Intrandu
în lantru, vedemu pe parete o cruce și portre-
tulu regelui de Italia; ornamente ce le re-
cere șentulu religiositatei și celu de natio-
nalitate. Cartelo geografice sunt cam rari,
totu asiă de rari celea din istoria naturale.
Prolegeri sunt înainte de mediadi 2½ ore,
dupa mediadi 1 ore, joi e recreatiune. Vaca-
tiunea țiene de la 30 augustu până la 5 no-
vembre, dar unoru comune s'au facutu con-
cesiuni. Planulu de investiamentu recere ca
fi care școala să se imparta în patru clase.
Fetele sunt despartite și în clasele inferioare.
Materi'a de investiamentu este: în class'a 1.
religiunea (istoria biblica,) cetirea și essercit-
ie în vorbire, scrierea și socota pe tabla și
de a rostu până la 100. În class'a 2. facele-si
materii, mai pre largu, adaugendu-li-se cali-
grafia și essercitie scripturistice de limba, cu
descolnita bagare de sēm a la scrierea corecta
a cuvintelor. — În class'a 3. e adausu de-
semmulu linerariu, geografia și detorintiele
sociali (detorintie catra familia; onorarea,
ajutorarea parintiloru și ascultarea de densii;
detorintie catra societate, respectarea legi-
loru, iubirea ordinei, știm'a de proprietate,
amorea de natiune și de patria). — În cla-
s'a 4. religiunea (catechismulu și bibli'a,) limba
(gramatica și deprinderi stilistice) istoria
natiunii, socota (decimale și regul'a
de trei), ceva din geometria, desemmulu li-
nearu, geografia, cunoștințe despre agricul-
tura și industria, din fizica: șplicarea feno-

meneloru principali în natura, detorintiele
sociali (detorintiele omului, ale cetatiunulu,
și legile fundamentale ale patriei italiene).
Cantarea și gimnastic'a sunt în toate clasele.
În manuirea disciplinei, invetiatiunulu nu-i
aste permisu să aplice pedepse trupesci. In-
spectoriulu este detoriu să cercetede școl'a
celu putienu de două ori într'unu anu. Lips'a
cea mai mare, ce o duce investiamentulu ita-
lianu, este că nu-si capeta invetiatori califi-
cati în numerulu recerutu. Cu secularizarea
monastiriloru, în multe locuri calugariu au
ajunsu să se aplice de invetiatori și facu
progresulu — ce de comunu scimu cum
lu-facu calugariu pretutendiași mai vertoz în
Francia. Într'alto comune, câte unu preotu
alu loculu e și invetiatoriu, dar nu prea are
regasu să mērga la școala. Cu unu cuventu,
desf starea actuala a investiamentulu publicu
în Italia nu este prea imbucuratoriă, trebe
să recunoscemu, cumca guvernulu și-dă tota
trud'a pentru o dezvoltare serioșă și regulata.
Apoi investiamentulu privatu, dora nici in-
tr'o țiera nu este atatu de indatinatu, cast în
Italia, se intielege despre acele clase ale
poporatiunii, cari au putintia. În fine se mai
amintimu, cumca școala italiana are să se
ocupe în precumpenire de intielegerea copi-
lului, că despre partea educatiunii i vinu
într'ajutoriu teatrele cele multe; parintii
cunoscun pișesele, și nu-si ducu fiii de cătu la
productiuni bune. —

Societatea agricultoriloru rom.

(continuare si fine.)

Am venit în rōndulu trecutulu până la
punctulu, în care am disu, că doue sunt mo-
mentele, care se receru pentru dezvoltarea
agriculturi și am intielesu sub aceste doue:
unu planu de actiune, basatu pre rezultatele
șcientii și o putere, carea să-lu oșcutu. Să con-
tinuamu deci de aci firulu intreruptu.

Cătu privesce planulu de actiune, în
agricultura se observa în toate părțile doue
sisteme principale și anume: în statele, în
cari populatiunea este rara și pamentulu în
abundantia, omulu luera parcele de pamentu
însemnate, însă lu luera reu, întrebuintandu
pucina oștēnēla. Productiunea în casulu ac-
est'a nu este însemnata; dar ea totusi acopere
trebuintiele — suplinindu intinderea cea mare a
pamentulu aceea, ce neglige omulu prin lucrulu
seu. În casulu acest'a urmēdia sistem'a asiă nu-
mita „estensiva”. Indatace însă numerulu popu-
laciunii pe un'a și accasi parte de pamentu
creșce, se înmulțiescu și trebuintiele — și asiă
acelu pamentu, care mai înainte acoperia prin
fructele sale toate trebuintiele, acum nu mai
este în stare a o face acest'a, deca în planulu
de lucru nu se face nici o modificare. Omulu în
casulu acest'a trebeu dara să caute expedientulu
necesaru și prin mintea sa să face, ca același
pamentu să-i produca și de aci înainte de
ajunsu.

Trece deci dela sistem'a „estensiva”, la cea
„intensiva”. Elu luera acum totu același pamen-
tu, cauta însă a-i exploata mai bene toate po-
terile lui — prin aceea, că cercetēdia, care
sunt sucurile, necesari diferitelor plante. Se
acomodēdia după rezultatu acestor cercet-
tări — și în, casulu necesariu prin influentia
din afara, prin gunoi și alte se nisuescu a
introgi pamentulu poteriile slabite prin
marea exploatare.

Mai înaintata este astadi agricultur'a
în Belgia și în Engliter'a. În ambe aceste
state este introdusa în agricultura sistem'a
de schimbarea șemintii într'unu periodu anu-
mitu (Fruchtwechselwirtschaft). În Engli-
ter'a în decursu de șeptedeci de ani prin in-
troducerea acestei sisteme productiunea pa-
mentulu s'a redicatu atatu de tare, încatu
dupa datele, ce ni le presenta economistulu
„Roscher” o bucata de pamentu, carea pro-
ducea înainte de 70 de ani pentru 11 milione

de oameni, astăzi produce pentru 19 milioane. Pentru a putea introduce însă în România această sistemă — în lipsa de medilócele, prin care ea se poate pune în lucrare este de lipsa de multe ajútórie. La tóte acestea se poate însă ajunge prin concursul armonicu alu tuturoru agricultórilor romani în o societate.

Sé trecemu acum mai departe. Am spus, cã alu doilea factoru necesariu în dezvoltarea agriculturii este puterea, carea sé esecute planulu si am întielesu sub acésta putere pe lucratori si instrumentele perfecte: *masinele*.

În acestu factoru agricultur'a Romaniei întempina astadi mari greútãti, mai mari póte ca orice altu statu din lume. Masa' popululii dela tíera, carea da astadi contingentu lucratoriloru romani a fost pana bine de curendu sclava — si ca atare tractata în modu vitregu si neglésa cu totul. Astadi — este dreptu, tieranulu romanu este liberu; nu are însă deplina conscientia de libertatea sea, neavendu elu la dispositiune medilócele acelea, care redica pre omu în stadiulu de a poté face si întrebuintiare de acésta libertate a sea. În modulu acésta elu este ne ajutat si i lipsece puterea de a stã pre piciórele sale proprii. Pana cându bicíulu domnului 'lu manã la lucru, elu lucrã — silitu cum erã mai multu ca astadi — si dupa cum insusi o marturisesc, atunci avé o sórte mai buna. Astadi prefera a petrece cea mai mare parte din timpulu seu în facu nimica, lucrandu pucinu — si acelu pucinu timpu în mare sila si de mare nevoia. Sub atari impregiurãri — lucru firescu nici nu-si póte agonisi mai nimicu, si în modulu acésta este espusu celei mai mari miserii în modulu seu de víctia.

Trãindu deci tieranulu romanu în o stare atãtu de misera, espusu periodicé fómii si frigului — si fora nici o comoditate cãtu de modesta, elu nu-si póte apropria nici puterea fisica necesaria unui lucratoru bunu. Renumitulu economistu „Roscher“ dice, cã bunãtatea unui lucratoru, depinde si de la modulu seu de victiure si dovedesc acésta asertiune a sa cu date statistice, observate în dezvoltarea lucratoriloru în Anglitéra. Elu dice, cã unu lucratoru, carele traiesce numai cu plante, este necapace de lucru 25 de zile pre anu, ér prin aceea, cã elu mananca carne, póte fi cam 5 zile în anu necapace de lucru.

Privindu acum la modulu de victiure alu tieranulu romanu, ce aflãmu? Aflãmu, cã elu nu gusta nici pane macar si cã afara de mamaliga — si si acésta mai multu de meiu — si afara de borsiu, aiu si alte plante, ce-si le eulege vér'a de pre campu, elu nu necésece alta mancare, ér locuintia si îmbracamintea lui sunt atãtu de rola, încãtu nu-lu potu scuti nici de frigu nici de caldura. Pe langa unu astfelu de modu de victiure apoi nu este dara nici o mirare, cã elu produce atãtu de pucinu, pentruca nu este intrénsulu puterea fisica, muschii si nervii lui sunt slabi si fora de suctu necesariu. În acésta privintia este de lipsa cu orice pretiu unu ajutoriu cãtu mai grabnicu prin redicarea platii pentru lucrulu lui Redicandudui-se plat'a i-se apoi deschide tieranului romanu si modulu de a trece la unu modu de víctia mai bunu, unu lucru tare urgentu pentru tieranulu si lucratorulu romanu.

Pentru a fi însă unu lucratoru bunu, nu este apoi destulu numai, ca acésta sé dispuna de puterea fisica necesaria; ci se cere si o cultura spirituale si morale: o *creștere buna*.

Acésta i lipsece totalminte tieranului romanu. Elu scóla nu are, ér biseric'a, care ar fi chlamata a lucrã pentru cultur'a animii lui — pe langa starea ei de astadi inca nu-i póte ajútã nimicu.

Prin lucrarea armonica a tuturoru agricultóriloru romani se póte ajútã însă usioru si acestui reu, de care patimesce astadi atãtu de multu tieranulu romanu — si cu elu intréga tíera romanésca. Redicandu apoi pro tieranulu romanu prin o cultura necesaria si prin posibilitatea, unu modu mai bunu de victiure acestu concursu armonicu alu agricultóriloru romani, se procura întregului statu romanu mari avantagie — nu numai în dezvoltarea sa economica, dar si în dezvoltarea sa politica.

Proprietariulu romanu de pamentu 'si cascadea în modulu acésta lucratori harnici,

ér tieranulu romanu se redica totu mai multu în tóta privintia materialminte si spiritualminte. Proprietariulu în casulu acésta platece mai multu, lucratorulu prin o plata mai buna, 'si deschide calea de a trece la unu modu de victiure mai bunu, si prin acésta posibilitatea de a produce mai multu. Cu ceace dara i se platece mai multu, si produce mai multu. Prin acésta proprietariulu de pamentu nu numai cã se póte scapã de neplãcerile, ce le întempina astadi cu lucratori soi; dar productiunea lui se póte potenciã si dimpreuna cu acésta si venitele lui. Îmbunãtirea sórtei tieranului mai are apoi si cea parte buna si demna de tóta consideratiunea, cã ea are mare influintia asupra inmultirei populatiunii statului romanu. Unu lucru, carele nici decãtu nu trebuie desconsideratu. Este constatatu apoi, cã populatiunea de la tíera contine în senulu seu elementele cele mai sanatóse, ce compun societatea omenésca. Tieranii în orice statu sunt ómenii cei mai sanatosi — nefiendu ei de felulu atacati de vitiele, ce ruinedia si sapa afundu în sanatatea acelor'a, cari traiescu la forasie. În multindu-se si dezvoltandu-se deci acésta clase a societãtii, se pótu recrutã mereu dintr'ensã contingentu însemnate de elemente sanatóse pentru orasie.

Ajungendu estu modu statulu romanu stadiulu acésta, ajunge totu deodata si o situatiune favorabile politica. Elu dispune atunci de capitale însemnate, materiali si spirituali; ér din mas'a cea mare a tieraniloru si face totu atãtu *bravi cetãtieni, conscii de drepturile si detórintiile loru contra statulu si contra patria*.

Ar mai fi sé mai vorbimu acum despre masine.

Agricultur'a Romaniei dispune si acum de multe masine. Aceste masine nu potu însă produce astadi atãtu de multu, cãtu produc în alte state; deorace lipsescu manile omului, armate cu cunoscintiele tehnice necesari, care sé-le conduca asia — precum se recere pre de o parte, ér pre de alt'a elu — facia de pamentulu Romaniei, nu sunt în numărulu necesariu.

Privindu acum proiectulu de statute, publicatu de o data cu apelulu, de catra dlui *P. S. Aurelianu*, ne potemu convinge, cã destulu are de cugetu a redicã — prin infintientierea unei societãti acestu ramu de productiune în tóte directiunile indigitate în scurtu de noi — dupa modestele nóstre cunoscintie.

Salutãmu deci cu bucuria acestu pasu însemnatu alu dlui *P. S. Aurelianu* — si nu-lu potemu din destulu recomandã unei caldúrose îmbracisãri din partea tuturoru agricultóriloru romani; ér ca de incheiare gratulãndu dlui Aurelianu pentru acésta frumoasa si mare ideia, 'lu potemu asecurã, cã istoria' nationala — deca va pretinde ea numele de dreptulu judecatoriu alu faptelorui si persónelorui, ce le descrie — va trebui de securu sé apropiésca acestu pasu însemnatu în dezvoltarea statului romanu.

Acésta este — dupa noi — calea cea drépta, carea póte duce statulu romanu la bunastare si fericire — si prin acestea la total'a sa neependentia politica. Arona Hamseca.

Aradu, 10 decembre v. 1873.

(Scóle superióre pentru fete.) Ministrulu de cultu si de invetiamentu publicu, prin unu cerculariu, cu datulu 2. novembre a. c. Nr. 30. 479, sbicesce mai vertos scólele din monastiri, cã prin necuratiunea loru causédia în tiner'a generatiune morburi de scrofule. Acestu cerculariu a datu ansã Consistoriului de aici, ca din siedinti'a senatului de scóle, ce s'a tîenutu la 7. l. c. sub presiedinti'a protosincelului Andrei Papu, sé insarcinedie pre inspectorii confesiionali de scóle a nisui la infintientierea de scóle superióre pentru fete. Ordinatiunea consistoriale catra inspectorii, dice între altele: „Acestu Consistoriu nu are institute de invetiamentu incorporate în monastiri. Daca totusi aduce la cunoscintia P. T. DTale aceste reflexiuni ale dlui ministru de invetiamentu, se face acésta pentru cã multi ortodossi dau prunciu loru, mai vertosu fetele, în monastiri de alte confesiuni la educare. Deci P. T. DTa, la tóte ocaziunile, si anume în *sinódele protopresbiterali*, vei aretã reulu, la carele acei ortodossi espunu inca si sanatatea fetitiloru loru, candu le trimitu în monastiri, ce sunt de felulu celoru amintite de D. ministru

În dorintia ce o nutrimu pentru cultivarea genului femeiescu, nu este iertatu a se uitã privintiele ce cauta sé le avemu pentru sanatatea acestui genu; cã sanatatea este bas'a prima a fertóirii.

Scopulu parintiloru este, precum nu ne indoimu, a castigã fetitiloru loru o educatiune asiã, ca ele despre partea reala sé fie sanatóse si casnice, éra despre partea morale ortodosse bune si romane. Adeca nu ne indoimu, cumca dorintia parintiloru este, ca fetitiile loru sé devina cu timpulu — precum ne invétia unu educatori alu natiunei nóstre, Ioanu Vacaresculu, — sé devina socte, cari cércã marirea loru în barbatii loru, si mame, cari cércã binecúventarea loru în fiii loru.

Fiindu asiã, apoi pentru ajungerea acestui scopu si pentru realizarea acestei dorintie a parintiloru, nu este si nu se póte gasi altu medilócu, decãtu sé infintiamu însine scóle superióre proprie pentru fetitiile romane si ortodosse.

În acésta direptiune vei nisui P. T. DTa în *sinodulu protopresbiteralu*, la care vei asterne causa' întru întielesulu Statutului Org. §. 59. punctulu 3. Anume, Te vei folosi de sesiunea ordinaria a *sinodului protopresbiteralu*, carea va avé locu în luna lui Fauru ce vine, de dupa §. 45. din Statutu. Era despre rezultatulu activitãtii P. T. DTale, dezvoltatu în acésta privintia, vei asterne Consistoriului raportu pana în luna lui Martiu ce vine.

Consistoriulu acésta 'trage sperantia, cumca *sinódele protopresbiterali* vor întielege marea importantia a rolei ce se vine soctei si mamei romanesci, în lucrulu pentru educarea natiunei. De acésta, *sinódele* amintite vor implini cu punctualitate detórintiele ce li impune Statutulu.

De reulu stãrii materiali, *sinódele* nu se vor poté subtrage de la acésta detórintia. Nu se vor poté subtrage, pentru cã aceste pretensiuni ale educatiunii fetelor sunt fórté modeste si pucine, prin urmãre usioru, de implinitu. Dar mai vertosu nu se vor poté subtrage *sinódele protopresbiterali* pentru aceea, cã daca Halmagiulu, unde sunt locurile materialminte cele mai sermane în acésta diocesa, — si-a infintiatu dejã de multu si sustiene o scóla superióra pentru fete, cu atãtu mai vertosu potu face acésta protopresbiterale, cari în privintia materiala sunt departe înainte Halmagiului, indiestrate si favorite despre tóte ramurile agriculturiei.

Între asemene cercustantie, o sífela religiósa — morala va oprí pe *sinódele nóstre protopresbiterali* de a responde Consistoriului, cã nu potu sé infintiedie scólele ce se recere pentru fetitie. Se vor sífia a negã, parte pentru cã au obligaminte sacre din Statutu, parte pentru cã vor audí fratii din Zarandu.

În acésta convingere ascépta Consistoriulu otaririle *sinódeloru protopresbiterali*.

L. mormentulu lui Marianu, în presér'a stului Nicolae.

(*Sinodulu tractuale din Vicariatul Rodnei*.) Clerulu si popo rulu romanu din vicariatul Rodnei, în distriptulu Neseudului nutresce una dorintia ferbinte de a vedé odata si în biseric'a nóstra intruduse constitutiunea ce o au alte confesiuni din patria, de a-si vedé odata organizate afacerile bisericesci pre o base solida, prin carea sé se puna odata capetu absolutismului bisericescu si domitei unei elãsi, pre care o tîene poporulu din sudórea sa, întielegu domnia' clerului nostru, care lipsitu de alte isvóra de venitu, traiesce numai din denariulu seracului. Poporulu muncesce si platece aceluia, pre care i-lu comanda cei de sus, si apoi atari tramesi din indurarea Martei sale si a santului consistoriu au curagiulu a sustiené în audiulu, publicului, cã densii — dupa rectificarea vestitului Titu, dar nu Vespasianu ci *Budu* — *inca* sunt reprezentantii poporului. Asi întrebã aici, óre episcopulu nostru, în acãrui favóre pasiesce *Budu* si rectifica apresiunea de susu, cea cu „*inca*“ — acãrui poporu este elu reprezentante? care poporu, candu, si unde l'a alesu pre dlui de episcopu? séu dóra ministrulu e identicu cu poporulu?!

Daca este afirmativu respunsulu la întrebarea din urma, atunci recunóscemu cã am pecatuitu, sustienendu pana acú, cã episcopulu e reprezentantele aceluia ce l'a denu-

mitu, si de aci cã atãtu elu, cãtu si cã membri adunati în consistoriulu plenariu la Gherla în 3 noembre a. c. nu sunt reprezentantii poporului.

Dar sé me întorcu laa obieptu. Cleru si poporulu din tractulu susu numitu, trunsu de dorintia amentita mai susu, în l. c. alergã din tóte pãrtile la Neseudu, si fú chlamatu la tîenerea unui sinodu, cã decursu voi sé-lu descriu în urmãtóriile:

Acestu sinodu, dupa usulu de pãrti acum, a fost, compusu din preoti tractuali si cãte doi reprezentanti alesi de comene bisericesci si provediuti cu plenipotenca; apoi din cãte doi reprezentanti a corpului loru invetiãtorescu din locu si a senatului scolastecu distriptuale, provediuti totu plenipotentie. Reverendismulu vicariu, Moisiulu, deschidendu siedinti'a prin o cuvãntare potrivita, propune a se alege notariu pentru portarea protocolului. Se alege, prela notariulu tractuale, unu notariu dintr'ensã reni. Sinodulu astfelu constituitu, pre dinte aduce la cunoscintia sinodului — cã clusulu consistoriului plenariu despre marea scaunului episcopescu dela Gherla la Baia-mare. Membrii sinodului, inversiunati în dóua lina si prin conclusulu acelu consistoriu de a nu primi nici la protocolu bateru punerea parintelui vicariu, nu incapau vorba; desbaterea fú infocata si se sífia primirea propunerii bravului profesore, I. anu Marcianu, carele propuse a protestã clemnu în contra conclusului consistoriului plenariu, facutu de populo sine populo, si facia cu mutarea scaunului episcopescu, de si facia cu stol'a. Erã frumosu si încãtatoriu a audí din gur'a unui bravu preotu, consistoriulu plenariu prin acestu conducãbaga ne'ntielegere între turma si pastori tinde a ne despartí pre noi, pre preoti, de cã nóstre. Póte cã facia cu alte tîenuturi, unu poporulu e gat'a a portã ori ce sarcina, ar' avoa întielesu, are inse pentru noi si facu cu poporulu nostru. Mai departe se primí punerea facuta totu de numitulu profesore, se face adeca o representatiune la capulu provincii bisericesci si alt'a ministrulu culte, în carii sé fia rogati acestii sé nu invoiesca cu stramutarea scaunului episcopescu la Baia-mare. Totu în asta cauza se face o representatiune si la reprezentantele capulu bisericesci, adeca la nunciu apostolicu din Viena, si ast'a la propunere membrului mireanu, Iacobu Prodanu. —

Cu acésta ocaziune se renói concluziunã adusu înainte de ast'a cu cãtiva ani, de a face adeca necese statute pentru tîenerea deloru parochiali si tractuali etc. si se propo si alege de nou o comisiune, carea pana la Dominec'a Tomei va avé sé vina cu proiectu gat'a, carele se va desbate, modificã primí si asterne la locurile mai inalte aprobare. Ce va urmã, vom vedé, inse odatã cere scolastica, totu de acésta natura, ne sé presupunemu, cã ce are sé urmedie; altmentrenea ori care va fi capetulu lucrulu nu-lu vom tîené secretu, dupa cumu am facutu cu statutele scolastice, cari si adi mstau scie Ddieu în ce cornu, pline de pulvãre despre acésta inse cu alta ocaziune.

Dupa acestea se desbatura mai multu obiepte de natura curatu locale. În decursulu acestoru desbateri se stracurara din partea cea mai necompetenteunele vorbe, ce tîenesc a' trage umbra asupra meritorulu unoru barbatii ai nostri, merite — pe cari si invidi'a vedé sé le recunósca. Le trecu de asta data cu vederea, cãci speru cã le vom aplanã noi întru d' la casu de lipsa inse, nu vom întârdia a adu lucrulu la cunoscintia publica, pre calea districitei, — cãci voimu dreptatea întru tóte si nu potemu suferi nici candu denaturã adeverului.

În fine observu, cã eram în dulcea sperare, cã dupa finirea sinodului se va tîenue conferintia, cã sé ne consultãmu despre tîenerea nóstra facia cu ordinatiunea ce vrea sé ne scóta limb'a eu totul din administratiune. Celu ce promise convocarea unei atari conferintie, nu-si tîenú cuvântulu ér altii se lasaru cel'a, si asiã am perditu ocaziunea. Tempulu inse se apropia si ne striga sé ne pregatimu, cã lucrulu e seriosu si domnia dela putere e dedita a vedé pre la noi o inteligintia solida matura, va se dica — dupa ei — plecã la tóte porunciile venite de susu, adeca gat'a a tóte, cele cerute cu cale ori fara cale, cu unu

inca asta vera a-mi face onorea in persoana in aceasta cauza la densulu; dar fiinduca nu vedu nece unu efectu, am fost silitu a reclama aici la on. Camera.

Appelediu la sentiulu de dreptu si la iubirea de dereptate a casei si credu, - ca si pentru a-si apera demnitatea sa propria, me va spriginu, candu urgediu respectarea legii. —

Spre acestu scopu si in sporanti'a, ca nu voiu trebui se asteptu multu nece dupa respunsu, nece dupa rezultatu, mi-iau libertatea a face urmatori'a interpelatiune.

Considerandu, cumca in virtutea art.III. §. 8, si art. 44. §. 1: 1868, legile indata dupa promulgarea lor sunt de ase publicu si eda in traductiune autentica in limb'a fiesce-carrei nationalitati locutiore in tierra, si a se tramite juridictiuniloru concerninti; si considerandu, cumca despre tote acestea este detoriu ministeriulu a se ingrigi.

Fiindu-ca in contra chiarelor despuse-tiuni a acestei legi, legile aduse, sanctionate si publicate in anii 1872 si 1873 nece pana astadi nu sunt, publicate in limb'a romana; —

Mi ieu voia a adresa catra dnulu ministru de justitia urmatoarele intrebari:

1. Adevratu este, cumca legile votate sanctionate si publicate in 1872 si 1873 nece pana astadi nu ar fi aduse la cunoscinti'a publica, respective edate in limb'a romana?

2. Decumva este adevratu: cumca-si pote justifica dnulu ministru acesta negrigitia a detorintei sale?

3. Are de cugetu a intreprinde numai decatu despuse-tiunile necesarie, ca legile amintite se se publice si in traducere autentica romana?

Snu-Nicolauu mare, in 23 dec. 1873.

(Dlu artistu comicu I. D. Ionescu, in Pecica, Nadlacu, Snu-Nicolauu-mare, Banat-Comlosiu si Toraculu-mare.) Desvoltamentulu artei nostre teatrale se esecuta pe incetulu, dar pre bine calculatu, pentru de a planta amore adevrata in poporulu romanu, catra acesta sublima arte. Si cum nu, candu ea este intreprinsa de barbati bine drosati, cu o sciintia merala nationala adevrata, cum sunt dnii Millo, Pascali si Ionescu, cari intr'adeveru au binemeritatu de natiune in acesta privintia.

Spezialu pentru timpulu acest'a, poporulu nostru romanu este petotindenea pre unde ajunse dlu Ionescu, entusiasmatu, pana si strainii pre multumiti de monologele si cantionetele esecutate de densulu — cu o dessteritate de artistu, admirabile.

Trebuie se recunoscemu ca dlu Ionescu este primulu artistu, care au avutu curagiulu a veni pe locurile acestea romane, pentru ca se incerce a versa dupa regulele artei, de comunu ridenti si glumindu, — in inimile nostre speratia de unu viitoriu mai bunu, oparindu-ii cu ironia usuratoria, si muscandu-ii pan' la inima cu dintii satirei pre dusmanii nostri si pre fiii cei slabi de angeru ai nostri.

Istori'a *Artei Romane* trebuie se notifiche acest'a aparitiune, si trebuie se recunosca meritulu de mare importantia a dlui Ionescu, cari elu este primulu, care abandonandu-se de vietia sgomotosa a *Urbiloru Romaniei*, a venitu a cautu poporulu romanu la tierra, la vetra lui, si a inspira caldura si incredere in geniulu seu de massa de marmore, pre care veururile nu au putut'o descompune, dar nici incaldi destulu; este meritulu dlui Ionescu — cari au ineputu a desteptu noua vietia in acest'a massa impetrita.

Asteptamu de la zelulu si activitatea artistului, se deo posteritati opulu seu inceputu asi, ca acela se faca onore civilisatiunei romane nationale.

Dlu Ionescu este nu numai artistu bunu, dar elu propaga se moral'a si seriozitatea artei sale, — cari credeti-mi, — noi nu am ave gustulu, placerea, se fia art'a nostra teatrala representata de nisce vagabundi aventurosi, pe cum se face acest'a chiar prin Germania, dar mai vertosu la magiari; noi am dori ca pururia se fimu scutiti de acesta lepra inveninatoria, care periclitidia moral'a si esistinti'a acestei scole a poporului.

Se spriginimu deci pe dlu Ionescu, si dandu noi pre a nostra cale man'a cu den-

sulu, se conducemu poporulu la o cultura, desradacinatoria a vitiuriloru, desvoltatoria de adovorata iubire de patria si natiune. Si se facemu ca art'a nostra teatrala se fie o vietia de traiu a multora, si o scola de esperintia pre buna de a educa poporulu romanu.

Nainte die Ionescu pe acest'a cariera glorioasa, desi spinosa! —

Dlu artistu de la Toracu va merge spre Bihoru si Marmarosu. —

V. GROZESCU.

Cottulu Zarandu, decemvre. 1873.

Alegerile de notari comunali au mare insemnetate pentru noi. In colonele acestui diariu, nu de noi, de o parte se indegatare intentiunille rotatiune ale domnilor de la steapanire — facia de noi, er de alta parte se fece apelu catra adeverti fiii ai poporului romanu din partile nostre, ca se vighidie asupra intereselor nostre, si speciale se coluere pentru implenirea posturiloru notariali prin adevirati romani.

Cu acesta ocaziune vom se reportamu onoratulu publicu despre alegerea de notariu in cerculu notariale Acutiua; cari acesta alegere, indeplinita in §. l. c., va fi in stare a servi de esemplu conducatoriulu si admonitoriulu pentru poporulu nostru.

Coruptiunea a fost aci arma, cu care se luptau pentru reesirea lu Lenchesiu; er pretinsii conducatori spre bine ai poporului nostru aretara eclatantminte, ca venalitatea si neconsciintiositatea catu de tare li-a coplesitu sufletulu lor.

Resirea lui A. Lenchesiu, neamu strainu si contrariu de morte a poporului nostru, — dar reesirea lui L. prin portarea cea neconsciintiosa, viclena si venatoria de favoruri personali si inca a acelu dintre noi, cari din gura si naintea celor slabi si neprecepti se lauda, ca ei-su cei mai nepetati si mai adevirati romani, in facta inse sunt vermii ce rodu la pomulu nostru nationalu, fiesce pe sub mana, voidu vestedirea acestuia, — si caderea adeveratiiloru binevoitori ai poporului prin intrigele lupiloru imbracati in pei de oi, fu rezultatulu acestei alegeri.

Se ne oprimu inse aci, si se scotemu invetiatura pentru viitoriu, cari cu atari ocaziuni se pote convinge mai bine poporulu, ca cine sunt aceia, cari in adeveru i voiescu binele, si totu o data pote cunoce pre aceia, cari striga numai in gur'a mare, ca sunt romani, er pre sub mane, cercandu favoruri personali, nu se sfiescu a lucra pentru apesarea tieranului, din a caruia spinare traiescu. La acesta alegere se convinsu poporulu nostru, ca din ai nostri sunt multi de aceia, cari abera in lumea larga, ca voiescu numai dreptutea, binele, si ca-su credintiosi catra natiunea nostra, er candu e la adeca pentru interese marsiave particulari vindu chiar tata si mama. Insemnamu aci, ca o bidigania de acesta natura, pre preotulu din Acutiua, dlu N. Harduti, ca se scimu cu totii ca ce feliu de pasere e si ca se ne potemu feri de elu de aci nainte; cari numai de preteni ne tememu, er de neamicii nu, deorace scimu se ne ferimu de veninulu lor. Acestu preotu, cu o septemana nainte de alegere, aretandu-se de romanu bunu, colinda prin tote comunele din acestu notariatu, ca apostolu alu adeverului si dreptatii, ca adevratu pastoriu alu poporului.

Insa ce se vedi mai in urma?! In preser'a alegerii dnulu preotu N. Harduti, incitu de neobositulu seu docinte, Toma Farcasiu, si de unu notarielu, care striga in gur'a mare, ca e romanu si voiescu binele comunu, fura portati eu trasur'a notariulu magiaru, A. Lenchesiu, prin acele comune cari se scia, ca-su contrarie lui Lenchesiu. Acesti trei apostoli ai lui Lenchesiu cortesiau pentru acela, care nainte cu vr'o septemana nu le dedea nici scaunu in palatulu seu; acuma inse tote se intorse pre diosu, cari unde te dore, acolo te legi, si apoi „cu darea trei marea.“ Parintele H. pana in preser'a alegerii fu totu cu poporulu, naintea caruia depuse chiar juramentu, ca va fi credintiosu, causei nostre. In preser'a alegerii inse, calcandu-si juramentulu, trecu in taber'a neamiciloru nostri, inse nu singuru — ci pentru

osulu ce l'a capetatu a dusu cu sene si pe al tii. Se nu cugete inse parintele H. ca poporulu va uitu acesta facta de insielatiune; va veni timplu respatei, si atunci „vai pastoriulu aceluia, in care si-a perditu turm'a sa in crederea.“

Nu potemu uitu pre notariasielulu R. care avu nerusinarea si cutesarea a veni din notariatu seu se cortesiesca pentru magiarulu A. L. Acestu notarielu, ametit de rachi'a lui A. L. ambla pe strade ca unu neunu sberandu „se traiesca A. L.“

Nu mai pucinu scandalosa fu portarea notariulu I. I., a acestui fiiu din poporu, carele in decursulu studiarii fu sustienutu mai numai din pomenele adunate de pe la crestini nostri, cu anima adevratu romanescu, de prin Baia-de-Crisiu si de pe aiurea. Acesta vipera, laptata la sinulu natiunii, avu curagiulu degradatoriu, d'a se face unelta strainulu A. L. cortesiaindu din satu in satu pentru A. L. si cercandu se insiele si seduca poporulu.

Dar avuseramu nefericirea de a cunoce mai multi cameleoni de acestia, ce se numescu romani buni, si totusi amblau printre poporu, ca se-lu corumpa. Asia carturarii din Talagiu, unii sberau in gur'a mare, cu palariile in mani de 1/4 mila de pamentu „se traiesca Lenchesiu,“ era altii chiamau pe poporu in case, pentru a-i imple capulu cu svaturile lor romano-magiare. Cu tote acestea, multi din poporulu nu primira svaturile lor cele minunate, ci au remasu consecinti consciintiei de sine. —

Onore acelu adevirati fiii, romani cari nu se lasara amagiti de aceste fiintie, astadi netrebnice noue — mane acelu caroru lingu adi piciorale, de lapedaturele omenimii. Se nu perdemu inse timpulu cu acesti celai, ci se ne ingrigimu, ca se ne scuturamu de ei.

Poporule romanu! tu ai nascutu fii ca se te conduca spre bine, inse dupa-ce au crescutu, s'au facutu unelta orba neamuriloru straine si nu te cunosc de parinte; tu satiri cu sudorea ta pre acia, ce te vendu pentru unu blidu de linte; ti-incredintiedi copilulu spre a-i da crescere atare invetiatoriu, care i da esemplu de a-si vinde natiunea; tu ai pastori spirituali, cari manca prescur'a, dar ca respata conducu turm'a ce ii sustiene in ghiarele lupiloru nesatosi. Sermane poporu romanu! tu sustieni in spinarea ta pre aceia, cari nu sunt demni de tine! —

Cine porta vin'a la tote acestea? — Nimeni altulu, de catu insusi noi frati romani, cari ne sta in potare, ca se ne scuturamu de tote aceste pacoste, numai se voimu.

De acea, fratiloru, cugetandu cu ceva mai multu la bunastarea nostra, se ne nisumu din tote poterile se ne crescemu copii curatu romanesci si se-ii ferimu de tota inriurirea straina, intentiunatoria la nefericirea si perirea nostra; er pre acele locuste, cari t-aindu din spinarea nostra, nu se sfiescu a ne casinua rele se ne nisumu din tote poterile, ca se-le subtragemu aceea ce le am datu pana aci; cari nu sunt demni de noi.

Si voue, fratiloru romani, cari v'ati pusu increderea vostra asta data in astfeliu de omeni, despre cari acuma sunteti convinsi, ca ce bine ve vreu si cum ve conducu, servesca-ve acestu casu in viitoriu spre acomodare, ca in asemeni imprejurari se nu ve mai incredeti nici candu in cuventele ataroru omeni ne-credintiosi, seu ale preotiloru casi parintele Harduti, in a caroru anima nu are intrare „preoti cu crucea-n frunte, cari ostea e crestina,“ ci mai bine le place a fi „preoti ca cortesi-n frunte, contra a totu ce e santu si dreptu.“ —

Fiii poporului Zarandanu.

Preturile articoleloru de consum-tiune comuna in Budapesta.

Seimu, ca pre multi ii va interesu a cunoce preturile de piatia in Budapesta ale articoleloru — fie-carui pre tota diu'a trebuintiosa pentru sustinerea vietii; deci le publicamu aci pre scurtu, dupa aretarile oficiali.

Pansea de secaru, pontulu cu 14 cruceri; carnea de porc 38 er; carnea de vita, de bou seu vaca, cea de rondu, 30 — 33 er; untur'a

de porc 42 er; untulu propeptu 70 untulu topitu 74 er; — unu puru fl; unu iepure 1 fl. 50 er; o gaina 70 o paruchia de pui 1 fl. 30 er; o ratia 1 gansa 1 fl. 75 er; unu curcanu 2 fl. 50 unu ou 4 er; — laptele 20 cr. cup'a; untan'a 40 er; cep'a cu 6 cr. pontulu; vacra cu 7 er lb.; saculu de cartofi (cu unu metiu) 2 fl; pomele uscate 12 — 14 lb. — Lemnele, de la 15 cele mai slabe, la 18 fl. cele bune — stangenu. — Se lege ca preturile se schimba — multu cinu — ne'ncetatu. —

Publicatiuni taesabile

Concursu.

Pentru implintrea parochiei gr. or. mane din *Prisaca*, se escrie de nou concursu cu terminu de 6 septemane de la prim'a publicare.

Emolumintele sunt: *Doue Sesiuni* rochiali, cu 4 jugere padure; — birulu stol'a indatenata de la 150 de case cu 730 suflete.

Concurentii, instruandu petitiunille normative ven. Consistoriu diocesanu 3 si 7 maiu a. c. nr. 499, se le indrepta Sinodulu parochialu, prin *Scaunulu presbiteralu din Caransebesiu*.

Prisaca, in 28 noembre 1873.

Comitetulu parochialu in colntielegere cu dlu presbiteru tractualu

Concursu.

Nulificandu-se si a doue alegere, se orie de nou concursu pentru implinirea tulu de invetiatoriu la scol'a rom. gr. din *Furdea*, cu terminu de 6 septemane de prim'a publicare; era in prim'a dumin dupa espirarea terminulu se va tinea gerea.

Emolumintele sunt: 105 fl. v. a meti de grau, 20 meti de cucuruзу, 100 sare, 100 lb. de elisa, 15 lb. de lumina 10 stangeni de lemne, 2 jugere de livada, dina de legumi si cortelu liberu.

Doritorii de a ocupa acestu postu avisati a-si tramite subscrisulu Consistoriu recourse lor, instruite in intelesulu tutulu org. si adresate catra comitetulu rochialu respectivu.

Caransebesiu, din siedinti'a consistoriu scolaria, tinenta in 7 noembre 1873.

Consistoriulu diocesanu din *Caransebesiu*. —

Concursu.

Pentru vacant'a parochia in *Sudria* protopresbiteratulu *Fagetulu*, diocesi *Caransebesiulu*, cu terminu pana in 25 decembru 1873 calind. vechiu.

Emolumentele impreunate cu scaunulu parochia sunt: una sesiune de pamentu, birulu stol'a indatinata dela 110 case.

Doritorii de a ocupa acesta parochia a-si substerne recourse lor, instruite cu pa prescisele ordinatiuni consistoriali 3. maiu a. c. nr. 499 bis. si adresate comitetulu parochialu din predia comuna, — dreptulu la subscrisulu Consistoriu diocesanu pana la terminulu sus desiptu, adeca 25 decemb. 1873, st. v.

Caransebesiu, in 22 nov. v. 1873.

Consistoriulu diocesi gr. or. romane a *Caransebesiulu*.

Invitare.

Comitetulu Societati de lecturi alu Casinei romane din *Oravitia*, a ciscu prin resolutiunea sa din 14 decembre a. c. tinentea adunarei generalu privisorie, pre 28 decembre a. c. st. v. la carea sunt invitati cu cuvenite onori toti Dd. membri interni si externi. —

Oravitia, in 15 decemvre 1873.

Pentru Comitetu: *Basilu Bordanu* mp., *Giucu* mp. presedintele. notarielu.